

Dokument na schôdzu

B8-0539/2017

28.9.2017

NÁVRH UZNESENIA

na ukončenie rozpravy o stave rokovaní so Spojeným kráľovstvom

v súlade s článkom 123 ods. 2 rokovacieho poriadku

o stave rokovaní so Spojeným kráľovstvom
(2017/2847(RSP))

Jonathan Arnott

v mene Skupiny Európa slobody a priamej demokracie

Uznesenie Európskeho parlamentu o stave rokovaní so Spojeným kráľovstvom (2017/2847(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie predsedníčky vlády Spojeného kráľovstva pre Európsku radu predložené 29. marca 2017 v súlade s článkom 50 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ),
- so zreteľom na prejav predsedníčky vlády Spojeného kráľovstva z 22. septembra 2017,
- so zreteľom na správu Užšieho výboru Snemovne lordov Spojeného kráľovstva pre Európsku úniu s názvom Brexit a rozpočet EÚ zverejnenú 4. marca 2017,
- so zreteľom na článok 25 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (ďalej len „nariadenie o VFR“),
- so zreteľom na rezolúciu OSN č. 2625 (XXV): Deklarácia o zásadách medzinárodného práva týkajúcich sa priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov,
- so zreteľom na článok XXIV ods. 4 pravidiel Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Všeobecná dohoda o clách a obchode),
- so zreteľom na povinnosti stanovené v Zmluve o EÚ,
- so zreteľom na článok 123 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže 51,8 % voličov v Spojenom kráľovstve (17,4 milióna občanov) 23. júna 2016 hlasovalo za vystúpenie z Európskej únie; poznamenáva, že účasť na tomto referende bola vyššia ako účasť v posledných všeobecných voľbách;
- B. keďže Spojené kráľovstvo vo svojom oznámení z 29. marca 2017 o vystúpení oznámilo úmysel nepodliehať už právomoci Súdneho dvora Európskej únie;
- C. keďže vláda Spojeného kráľovstva v tom istom oznámení uviedla, že jej budúce vzťahy s Európskou úniou už nebudú zahŕňať ani členstvo na vnútornom trhu, ani členstvo v colnej únii;
- D. keďže vládu Spojeného kráľovstva treba nabádať k jednostrannému udeľovaniu práva na trvalý pobyt občanom EÚ, ktorí v Spojenom kráľovstve už bývajú, a keďže ostatné členské štáty by sa mali nabádať k tomu, aby obdobne postupovali v prípade občanov Spojeného kráľovstva, ktorí už majú pobyt v EÚ;
- E. keďže v pravidlách WTO sa uvádza, že „colná únia by mala uľahčovať obchod v rámci colnej únie, ale nie tak, aby tým vznikali prekážky brániace obchodu s tretími krajinami“;

- F. keďže v rezolúcii OSN č. 2625 (XXV) je stanovené, že „žiadny štát nesmie používať ani podporovať používanie hospodárskych politických alebo žiadnych iných opatrení na donútenie iného štátu k tomu, aby sa mu podriadil pri výkone svojich zvrchovaných práv alebo aby od neho dosiahol akékoľvek iné výhody“; keďže v tejto istej rezolúcii sa tiež uvádza, že „každý štát je povinný podporovať prostredníctvom spoločných aj samostatných opatrení vykonávanie zásady rovnakých práv a sebaurčenia národov v súlade s ustanoveniami charty“;
- G. keďže článkom 8 Zmluvy o EÚ sa od Únie vyžaduje, aby rozvíjala „osobitné vzťahy so susednými krajinami“, a to na základe „prosperity“ a „spolupráce“; keďže táto zásada v stratégii, ktorú uplatňuje Komisia pri rokovaníach, doteraz chýbala;
1. odmieta akýkoľvek návrh prechodného obdobia pre Spojené kráľovstvo po jeho oficiálnom vystúpení v marci 2019; vyjadruje hlboké znepokojenie nad tým, že EÚ-27 a jej občania budú mať v tomto období väčší vplyv na budúce právne predpisy EÚ, ktoré sa budú uplatňovať v Spojenom kráľovstve, ako vláda Spojeného kráľovstva a jej občania; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že v dôsledku toho by vystúpenie Spojeného kráľovstva z EÚ nebolo ešte aspoň päť rokov po hlasovaní britskej verejnosti úplné; domnieva sa, že rokovania o budúcom postupe sa musia ukončiť najneskôr do konca marca 2019;
 2. je preto presvedčený, že je potrebné zmeniť súčasný harmonogram rokovaní, ktorý zostavila Komisia; trvá na tom, že hlavnou prioritou rokovaní musí byť uzavretie dohody o voľnom obchode bez cieľ medzi obidvomi stranami v rámci ich budúcich vzťahov, aby bola zaručená hospodárska stabilita podnikov a zamestnancov v celej Európe a v Spojenom kráľovstve;
 3. konštatuje, že Spojené kráľovstvo má voči Únii veľký obchodný deficit; konštatuje, že trh Spojeného kráľovstva je aj najväčším dovozcom tovaru z EÚ; domnieva sa preto, že dohoda o voľnom obchode so Spojeným kráľovstvom je vo finančnom záujme členských štátov;
 4. je presvedčený o tom, že ak sa rokovania neuzavrú do konca marca 2019, rozhovory by sa mali skončiť a Spojené kráľovstvo by malo vystúpiť bez akejkoľvek dohody; domnieva sa, že žiadna dohoda by bola lepšia ako dohoda, ktorá by nebola v národnom záujme Spojeného kráľovstva;
 5. pýta sa Komisie, či podnikla nejaké prípravné kroky pre prípad, že medzi Spojeným kráľovstvom a EÚ nebude uzavretá žiadna dohoda; žiada, aby Komisia bezodkladne zverejnila, aký dosah by mal scenár bez akejkoľvek dohody na EÚ;
 6. pripomína, že Spojené kráľovstvo nie je viazané žiadnou právnou povinnosťou zaplatiť jednorazové finančné vyrovnanie ani pokračovať v platení príspevku do rozpočtu EÚ po vystúpení z Únie; konštatuje, že Užší výbor Snemovne lordov Spojeného kráľovstva dospel k záveru, že „všetky právne predpisy Únie vrátane ustanovení o pokračujúcich finančných príspevkoch a nástrojoch rozhodovania o sporoch sa prestanú uplatňovať a Spojené kráľovstvo už nebude podliehať vymáhateľnej povinnosti hradiť akékoľvek finančné príspevky“;
 7. pripomína, že v článku 25 súčasného nariadenia o VFR je stanovené, že „Komisia pred

1. januárom 2018 predloží návrh nového viacročného finančného rámca“; trvá na tom, že Komisia nesmie zahrnúť Spojené kráľovstvo do tohto návrhu VFR na ďalšie obdobie; zdôrazňuje, že v dôsledku ďalších finančných príspevkov Spojeného kráľovstva sa peniaze daňovníkov budú naďalej míňať na neúsporné a nebezpečné projekty EÚ, ako je napríklad militarizácia EÚ;
8. domnieva sa, že obojstranné práva na pobyt, tak v prípade občanov EÚ v Spojenom kráľovstve, ako aj občanov Spojeného kráľovstva v EÚ, sa môžu a mali by sa riešiť rýchlo; zdôrazňuje, že po formálnom vystúpení Spojeného kráľovstva z EÚ by o týchto právach mali rozhodnúť súdne orgány príslušnej jurisdikcie v súlade s výlučným výkonom zvrchovaných práv tejto jurisdikcie bez toho, aby boli podriadené právam tretej strany;
 9. zdôrazňuje, že EÚ je zodpovedná za akékoľvek potenciálne náklady spojené s premiestnením Európskeho orgánu pre bankovníctvo a Európskej agentúry pre lieky;
 10. zdôrazňuje, že rokovania o vystúpení sa nesmú použiť ako mandát na spochybnenie zvrchovanosti Gibraltáru a že ani Gibraltár sa nesmie použiť ako prostriedok nátlaku na prijatie konečnej dohody;
 11. zdôrazňuje, že sa neuvažuje o pevnej hranici medzi Severným Írskom a Írskom; domnieva sa, že najlepším spôsobom, ako zaručiť, že pevná hranica nebude zavedená, je čo najskoršie uzavretie dohody o voľnom obchode medzi Spojeným kráľovstvom a EÚ; domnieva sa, že EÚ ako jediná nie je ochotná uzavrieť takúto dohodu, čím ohrozuje súčasné dojednania o hraniciach a mierový proces;
 12. konštatuje konflikt záujmov, ktorý Rada postavila do centra rokovaní o brexite tým, že za vyjednávača vymenovala Komisiu (pretože finančné záujmy Komisie spočívajú v tom, aby sa na konci postupu podľa článku 50 neuzavrela žiadna dohoda, pretože by to viedlo k uplatňovaniu cieľ EÚ na dovoz zo Spojeného kráľovstva, z ktorých prevažnú časť by dostávala Komisia ako vlastné príjmy); preto sa teda domnieva, že výber Rady, pokiaľ ide o vyjednávača, predstavuje porušenie povinnosti EÚ: a) konať v dobrej viere (podľa rezolúcie OSN č. 2625 (XXV)) a b) viesť svoju colnú úniu tak, aby nevznikali prekážky brániace obchodu s tretími krajinami (podľa pravidiel WTO);
 13. odmieta akýkoľvek pokus Komisie vynucovať po vystúpení Spojeného kráľovstva z Európskej únie právomoc Súdneho dvora Európskej únie v Spojenom kráľovstve alebo ju využívať na akúkoľvek formu arbitráže;
 14. zdôrazňuje, že EÚ nesmie mať ani oddaľovať návrhy vlády Spojeného kráľovstva, ktorých cieľom by bolo zaistiť v súlade s vôľou britského národa kontrolu nad imigráciou občanov EÚ do Spojeného kráľovstva;
 15. zdôrazňuje, že EÚ nesmie mať ani oddaľovať rokovania vlády Spojeného kráľovstva, ktorých cieľom je uzavrieť obchodné dohody s tretími krajinami, pokiaľ takéto dohody majú začať platiť po konci marca 2019;
 16. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.